Statens helsepersonellnemnd - HPN-2014-3

Myndighet	Statens helsepersonellnemnd - Vedtak.
Dato	2014-06-19
Doknr/publisert	HPN-2014-3
Stikkord	Tilbakekall av autorisasjon som sykepleier - bruk av alkohol. Stadfestet. Helsepersonelloven § 57.
Sammendrag	Klageren hadde i flere år hatt særlig tilrettelegging på arbeidsplassen for sitt alkoholmisbruk, og hadde vært under oppfølging og behandling fra bedriftshelsetjenesten, fastlegen og spesialisthelsetjenesten. Etter endt behandling ved en rusmiddelinstitusjon, inngikk klageren avtale om full rusmiddelfrihet. Da hun likevel møtte påvirket av alkohol på arbeid, ble hun sagt opp fra sin stilling som sykepleier. Klageren hadde ikke fremlagt resultater fra rusmiddelanalyser eller annen dokumentasjon på at alkoholmisbruket var opphørt.
Saksgang	Saksnummer: 14/3
Parter	Klager: Født 1970.
Forfatter	Hans Hugo Kristoffersen, Anne Marie Due, Marte Kvittum Tangen, Øystein Kilander, Ingunn Skre, Atle Larsen.

Saken gjelder: Klage over Statens helsetilsyns vedtak av 17. oktober 2013 om tilbakekall av autorisasjon som sykepleier, jf. lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 57.

Statens helsepersonellnemnd behandlet klagen i nemndmøte 19. juni 2014 og traff enstemmig følgende

VEDTAK:

Statens helsetilsyns vedtak av 17. oktober 2013 stadfestes.

Saksforholdet:

Klageren er utdannet ved V sykepleierhøgskole og fikk autorisasjon som sykepleier den 20. juli 1994. På tidspunktene for de aktuelle hendelsene, var klageren ansatt ved W.

Tilsynssak ble opprettet etter at Fylkesmannen i X mottok melding av 5. april 2013 fra W om at klageren var oppsagt fra sin stilling etter å ha vært påvirket av rusmidler i arbeid som sykepleier den 19. mars 2013.

I forbindelse med tilsynssaken, har Sykehuset W i brev av 20. juni 2013 opplyst at de har hatt tett oppfølging av klageren etter at hun ble tatt for kjøring i påvirket tilstand og måtte inn til soning i 21 dager fra den 11. juli 2011. Det fremgår av den vedlagte dokumentasjonen at arbeidsgiver mottok bekymringsmelding fra ansatte etter at klageren hadde blitt overstadig beruset ved en personaltilstelning den 4. juni 2011. I møte med arbeidsgiveren den 25. august 2011, erkjente klageren at hun hadde alkoholproblemer og at hun hadde vært på arbeid som sykepleier i bakrus. Det er lagt frem dokumentasjon på gjennomførte oppfølgingssamtaler og avtaler mellom klageren og arbeidsgiver. Arbeidsgiver tilpasset turnusen slik at klageren kunne møte til behandling og oppfølging for rusmiddelmisbruket hos fastlegen, bedriftshelsetjenesten og rusmiddelinstitusjonen Y.

Den 2. mai 2012, etter utskrivelse fra Y, inngikk klageren og arbeidsgiver en avtale om full rusfrihet. Brudd på avtalen ville medføre vurdering av ansettelsesforholdet.

Av referat av 23. august 2012 fra oppfølgingsmøte klageren hadde med arbeidsgiver, fastlegen og bedriftshelsetjenesten, fremgår det at ansatte ved sykehuset syntes det luktet alkohol av klageren på arbeid. Klageren var også blitt observert tydelig påvirket på fritiden.

Den 19. mars 2013 møtte klageren påvirket av alkohol på arbeid ved W.

Statens helsetilsyn suspenderte i vedtak av 28. juni 2013 klagerens autorisasjon som sykepleier. Det var grunn til å tro at klageren var uegnet til å utøve yrket forsvarlig på grunn av bruk av alkohol, og hun måtte anses å være til fare for sikkerheten i helsetjenesten. Vedtaket ble ikke påklaget.

I vedtak av 17. oktober 2013, tilbakekalte Statens helsetilsyn klagerens autorisasjon som sykepleier. Klageren ble ansett uegnet til å utøve yrket forsvarlig på grunn av bruk av alkohol, jf. helsepersonelloven § 57.

Klageren påklaget avgjørelsen i brev av 1. november 2013. Statens helsetilsyn fant ikke grunn til å endre vedtaket, og oversendte 31. desember 2013 saken til Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

Statens helsetilsyn legger til grunn at klageren har et alvorlig rusmiddelmisbruk. Til tross for oppfølging og behandling over lengre tid, møtte klageren rusmiddelpåvirket på arbeid som sykepleier. Klagerens alkoholmisbruk utgjør en fare for sikkerheten i helsetjenesten, slik at hennes autorisasjon som sykepleier må tilbakekalles.

Klageren aksepterer et begrenset tilbakekall av autorisasjonen, men ikke et vedtak om varig tilbakekall av autorisasjonen. Hun har ikke rørt alkohol siden mai/juni 2013 og har aldri brukt narkotika eller andre rusmidler. Flere av episodene med alkoholbruk som det er vist til har skjedd på fritiden. Hun har vært påvirket av alkohol på arbeid som sykepleier kun en gang, den 19. mars 2013. Det skulle aldri skjedd, og klageren beklager hendelsen på det sterkeste. Hun har imidlertid vært utsatt for en rekke personlige belastninger og bekymringer.

Statens helsepersonellnemnds vurdering:

Statens helsepersonellnemnd har vurdert om klageren er uegnet til å utøve yrket som sykepleier forsvarlig på grunn av bruk av alkohol, jf. helsepersonelloven § 57.

Nemnda legger alminnelig sannsynlighetsovervekt til grunn for bevisvurderingen. Det følger av rettspraksis og langvarig forvaltningspraksis at det er det mest sannsynlige faktum som skal legges til grunn.

Nemnda legger til grunn, som erkjent av klageren, at hun møtte påvirket av alkohol på arbeid som sykepleier den 19. mars 2013. Det fremgår av opplysninger fra arbeidsgiver at klageren møtte forsinket på vakt, luktet alkohol og gikk ustøtt. Hun klarte ikke å følge med under rapporten, snøvlet og skrev og pratet usammenhengende. Da kolleger konfronterte henne med situasjonen, benektet hun at hun var påvirket av alkohol. Klageren ble likevel tatt av vakt og kjørt hjem. Hun har i etterfølgende drøftingsmøte med arbeidsgiver erkjent at hun var beruset og forklarte at hun måtte ty til alkohol på grunn av søvnproblemer. Nemnda finner at det å møte påvirket av alkohol på arbeid indikerer et alkoholmisbruk.

At klageren har et alkoholmisbruk, støttes av sakens øvrige opplysninger. Nemnda viser til at klageren ble dømt for promillekjøring i 2011, og har etter det hatt særlig tilrettelegging på arbeid. Hun har videre vært under oppfølging av bedriftshelsetjenesten, fastlegen og spesialisthelsetjenesten for sitt alkoholmisbruk. Etter at klageren ble utskrevet fra rusbehandlingsinstitusjonen Y, fikk arbeidsgiver på nytt bekymringsmeldinger om at klageren var påvirket av alkohol på arbeid og i fritiden.

Samlet finner nemnda at klagerens alkoholmisbruk har vært langvarig og omfattende.

Misbruk av alkohol utgjør en betydelig fare for kvaliteten og sikkerheten i helsetjenesten. Rusmidler påvirker funksjoner som konsentrasjonsevne, hukommelse, konsekvensanalyse og innlæringsevne, og kan nedsette koordinasjons- og reaksjonsevnen. Nemnda finner at klagerens rusmiddelmisbruk er av en slik art og grad at det kan være egnet til å utgjøre en fare for pasientsikkerheten.

Der det er påvist et alkoholmisbruk, vil det normalt kreves omfattende dokumentasjon for at misbruket er opphørt før vedkommende igjen kan anses skikket til å inneha autorisasjon. Lengden beror på en helhetsvurdering, men vanligvis kreves det i henhold til forvaltningspraksis en sammenhengende periode på minst to år. Tilsvarende krav fremgår av Statens helsetilsyns rundskriv IK-1/2009.

Klageren har ikke lagt frem analyseresultat fra rusmiddeltesting eller annen dokumentasjon på at alkoholmisbruket er opphørt. Det å møte ruset eller sløvet som følge av alkoholinntak eller bakrus på arbeid som sykepleier utgjør brudd på forsvarlighetskravet, jf. helsepersonelloven § 4, og kravet om pliktmessig avhold, jf. helsepersonelloven § 8, jf. forskrift om pliktmessig avhold for helsepersonell § 1.

Klageren har til tross for den tette oppfølgingen og behandlingen ikke kunnet dokumentere rusfrihet. Nemnda har etter dette kommet til at klageren er uegnet til å utøve yrket som sykepleier forsvarlig på grunn av bruk av alkohol, jf. helsepersonelloven § 57.

Vilkårene for å tilbakekalle klagerens autorisasjon som sykepleier er oppfylt, jf. helsepersonelloven § 57. I de tilfeller vilkårene for tilbakekall er oppfylt, må det også foretas en vurdering av om autorisasjonen skal tilbakekalles.

Etter nemndas vurdering er et tilbakekall av klagerens autorisasjon som sykepleier ikke et uforholdsmessig inngrep i denne saken. Ved denne vurderingen er det hensynet til sikkerheten for pasienter, kvaliteten i helsetjenesten og tillit til helsepersonell og helsetjenesten som har vært avgjørende, jf. helsepersonelloven § 1.

Alkoholmisbruk er ikke forenlig med forsvarlig virksomhet som sykepleier. Det er videre en grunnleggende forutsetning for å kunne utøve virksomhet som sykepleier at allmennheten har den nødvendige tillit til helsepersonell og helsetjeneste. Klageres misbruk av alkohol er egnet til å svekke tilliten til både klageren som sykepleier og helsetjenesten generelt. Nemnda har kommet til at klagerens autorisasjon skal tilbakekalles.

Klagen har ikke ført frem, og det påklagede vedtaket stadfestes.